

بررسی میزان تأثیر توانمندسازی بر مدیریت دانش و تعهد سازمانی آموزگاران استان اصفهان

مجید فرامرزی

آموزگار ابتدایی استان اصفهان-سمیرم

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی میزان تأثیر توانمندسازی بر مدیریت دانش و تعهد سازمانی آموزگاران استان اصفهان انجام گردیده است. برای انجام پژوهش، نیاز به جمع‌آوری داده‌های اولیه بود. به همین منظور پرسشنامه‌ای با ۴۳ سوال طراحی و تدوین گردید. تعداد کل ۲۱۲ نفر آموزگار مدارس راهنمایی اصفهان که جامعه آماری مورد نظر پژوهش می‌باشد و از روش نمونه‌گیری تصادفی استفاده شده است. همه پرسشنامه‌های معتبر برای هر سه متغیر (تعهد سازمانی، آلم و میر، ۱۹۹۰؛ مدیریت دانش (سیلویا و همکاران (۲۰۱۳)) و توانمندسازی، غیائی ندوشن (۱۳۸۶)) برای تجزیه و تحلیل می‌باشند. تحلیل داده‌های گردآوری شده طی ۲ مرحله انجام شد. نخست به توصیف نمونه مورد بررسی پرداختیم. در نهایت، برای شناسایی تأثیر متغیرها بر یکدیگر از آزمون رگرسیون استفاده گردید که به وسیله نرم‌افزار SPSS نسخه ۲۱ انجام گردید. نتایج تحقیق نشان داد که توانمندسازی بر تعهد سازمانی و فرهنگ سازمانی و همچنین تعهد سازمانی بر فرهنگ سازمانی موثر است.

کلیدواژه

توانمندسازی سازمانی، فرهنگ سازمانی، تعهد سازمانی.

مقدمه

حیات و بقا هر سازمان تا حد زیادی به توانایی‌ها، مهارت‌ها، آگاهی‌ها، دانش و تخصص‌های مختلف منابع انسانی، به ویژه مدیران آن سازمان بستگی دارد و هر چه افراد آمادگی بیشتری داشته باشند بهتر می‌توانند در ارتقای سطح کارایی سازمان سهیم باشند. امروزه که تمام سازمان‌ها به نوعی از پیشرفت سریع تکنولوژی متاثر هستند، برای حفظ و ادامه حیات خویش ناگزیرند دگرگونی‌هایی همسو با این پیشرفت را در همه‌ی ابعاد سازمان خود به وجود آورند. زیربنا و نقطه‌ی شروع همه‌ی این تغییر و تحولات، توانمندسازی و به کارگیری صحیح منابع انسانی می‌باشد. امروزه دانش جزء لاینفک موفقیت سازمان‌ها محسوب می‌شود. این مساله در سازمان‌های فرهنگی که سرمایه‌های فکری و دارایی‌های نامشهود در این نوع از سازمان‌ها بسیار با اهمیت می‌باشد، دارای نقش حیاتی می‌باشد. اگر روند تغییر و تحولات دانش در جامعه معاصر به دقت مورد ارزیابی قرار نگیرد، این نتیجه مهم حاصل می‌شود که جامعه فراصنعتی امروز جامعه‌ای اطلاعاتی است که در آن به تدریج فناوری‌های نیروافزا جای خود را به فناوری‌های دانش افزا می‌دهند (تقی پور و جهانیان، ۱۳۸۸، ص ۱۲۲). امروزه مشکل چگونگی کسب اطلاعات نیست؛ بلکه چگونگی مدیریت کردن آن است. سازمان‌هایی که دانش خود را مدیریت می‌کنند، به سطح بالایی از بهره‌وری دست می‌یابند. سازمان‌ها با دسترسی بیشتر به دانش کارکنان خود می‌توانند تصمیمات بهتری اتخاذ کنند، فرایندها را بهسازی کنند و از تکرار کارها کاسته و بر نوآوری‌ها بیفزایند. در عصر حاضر نه تنها بقا و رشد و توسعه سازمان‌ها به داشتن دانش و مدیریت صحیح آن وابسته است، بلکه بقای جامعه نیز به کارگیری دانش به روز و کارآمد وابسته